

rigtigst at blive staaende ved de 4,000 Kr., som jeg har foreslaet; jeg tror, at der er Grund til en saadan Bevilling, og at den vil gøre Nytte. Vædringsforlaget Nr. 186 angaar en Bevilling til samme af Spadefkultur og Havebrug paa Huslodder. Hermed er Sammenhængen den, at Finansudvalget ønskede at optage paa Indenrigsministeriets Budget en Bevilling til Landbrugsskoler, med hvilke det er forbundet Dyrkning af Huslodder. Den har staaet der tidligere, men jeg modsatte mig den i Mar, idet jeg sagde, at naar de Herrer have taget Faagstolerne fra mig og flyttet dem over til Kultusministeriet, hvilket ikke var mit Ønske, medens jeg dog har søjet mig efter Tingene i saa Henseende, saa maa man tage denne Faagstole med. Jeg kan altsaa kun gaa ind paa Kontoen, naar man giver den Anvendelse til Fremme af Spadefkultur og Havebrug paa Huslodder. Jeg tror, at Kontoen kan gøre Nytte i den Retning. Jeg har ikke ønsket den optagen, men da Finansudvalget ønskede den optagen, har jeg tilladt mig at angive Teksten for den, og vi ere jo bleve enige om Realiteten af Sagen. — Forslaget Nr. 187 kan jeg ganske tiltræde. Det er klart nok, at de her nævnte Herrer, der ere ansatte ved Landbohøjskolen, ere tillige Konsulenter for Indenrigsministeriet i forskellig Retning, og at de Honorarer, de faa, gives dem i Egenkab af Konsulenter og ganske uafhængigt af deres Væretstilling ved Landbohøjskolen. — Om Forslaget Nr. 189 er jeg ganske enig med den ærede Ordfører. Jeg kan ogsaa gaa ind paa, at der kommer til at staa: „heraf ekstraordinært 1,000 Kr.“ Det betyder for den ene Revisor 2,000 Kr., idet han har haft i de senere Aar 1,000 Kr., og for den anden 600 Kr. Tillige betyder det, at naar der kommer en ny Revisor i Sylland, skal Spørgsmaalet paa ny tages under Overvejelse. Selvfølgelig har dette ikke det mindste at sige med Hensyn til den Løn, som Foreningerne selv ville yde de Revisorer, som de vælge. Det er et Forhold, jeg ikke kan blande mig i. Det forekommer mig da ogsaa, at de af Regeringen ansatte Revisorer have en noget anden Op-gave end de, der vælges af Foreningerne. Jeg kan altsaa ganske tiltræde Forslaget. Under Nr. 190 har jeg foreslaet opført et Tilskud til Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk til dens Virksomhed i Almindelighed. Allerede ved den Behandling udtalte jeg, at jeg skulde søge at finde en ny Form for et Tilskud, selvfølgelig ogsaa en delvis ny Anvendelse af Tilskuddet. Derved er dette Forslag fremkommet. Jeg har antaget, at 10,000 Kr. kunde være et

passende Beløb, men selvfølgelig modtager jeg ogsaa de 5,000 Kr., som Udvalget er enig om at foreslaa bevilge, og jeg antager, at man paa passende Maade kan komme igennem og fyldestgøre Djemedet med en Understøttelse af denne Størelse. Jeg kan heller ikke nægte, at den staaer i et passende Forhold til Tilskuddet fra Foreningerne til Fællesrepræsentationen. — Under Nr. 192 har man tiltraadt den forhøjede Bevilling til Skomagernes Faagstole i Kjøbenhavn, og det Vilkaar, der er stillet for Bevillingens Anvendelse til hele og halve Gripladser, har jeg intet at erindre imod. Derimod beklager jeg selvfølgelig, at man ikke har villet tiltræde Forslaget om et forhøjet Tilskud til Garverforeningens Faaglaboratorium. Den ærede Ordfører mente, at der var ikke Selvbidsomhed og Tilskud nok fra den paagældende Forening. Det kan være ganske rigtigt, men den ærede Ordfører vil ogsaa vide, at Foreningen har i et Bilag, der er meddelt Finansudvalget, givet ret fyldestgørende Grunde for, at den for Tiden ikke kan yde et rigeligere Tilskud, medens det er utvivlsomt, at dette Faaglaboratorium gør væsentlig Nytte. Hvorledes det vil gaa, naar man vil nægte Tilskuddet, kan jeg ikke vide, men jeg beklager, at Forslaget ikke er tiltraadt. — Om Forslagene Nr. 196 og 197, der ere tiltraadte af Udvalget, skal jeg ikke udtale mig. Jeg kommer saa til Forslagene Nr. 198 og 199 der ere stillede af Udvalget med Undtagelse af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgtreds (Scharling). De angaa Tilskuddene til Alderdomsforsørgelsen og til de anerkendte Sygekasser, med Hensyn til hvilke man ved her optagne Anmærkninger uden videre vil bestemme, at de Beløb, der staa paa Finansloven, og som ikke bruges i et Finansaar, skulle gaa over til det følgende Finansaar. Dette Forhold kan ikke ordnes paa denne Maade, selv om man vilde søge det ordnet. Her er Tale om Understøttelse ifølge Lovbestemmelser, og det er ret slaende, at der til disse Anmærkninger ikke knytter sig nogen Bevilling, og at Anmærkningerne skulle gælde baade Fortiden og Fremtiden; de skulle gælde for et Aar, for hvilket der allerede er aflagt Statsregnskab, men en Sum, der er gaaet ind i Statskassen efter et Regnskab, kan man dog ikke uden videre overføre ved en Anmærkning paa Finansloven. Det er ganske klart, at der maatte en særlig Lov dertil. Det har aldrig været anerkendt, at man paa denne Maade skulde kunne paa Finansloven disponere over Summer, der ikke ere bevilgede for vedkommende Aar. Meningen med Finansloven er jo, at den kun skal gælde for eet